

ludličenjach, hdžež mnohi dobry Serbik wosady mjez Němcami płowa, tak zo su po nich $\frac{2}{3}$ wobydleri wosady němskej a jenož hišće $\frac{1}{3}$ serbska. Woprawdže pak je poměra runje na wopak: $\frac{2}{3}$ Serbow a $\frac{1}{3}$ Němcow. Najbóle naněmčene wsy su: Nowa Wjes, Demjany z Nowymi Demjanami, Brězyšćo a Warnoćicy, najbóle serbske pak hišće Hnašecy, Družkecy, Hunćericy, Kočica, Słónkecy, Mjedzójěz a Cokow.

XI. (6.) Ketličanska wosada.

Rentsch, Johannes Georg: Geschichte der Kirche und Kirchfahrt Kittlitz. Bautzen 1884. In Commission bei M. Schmalzer. 80 pag. 8°.

Zafarowane wsy: a) serbske 1) Ketlicy (Kittlitz) a Nowe Ketlicy (Neukittlitz), 2) Wujezd (Breitendorf) z Młynčkom (n. Munschke), 3) Luchow (Laucha), 4) (Wulki) Dažin (Gross-Dehsa), 5) Njeznarowy (Eiserode), 6) Stwěšin (Peschen), 7) Njechań (Nechen), 8) Jawornik (Jauernik, ryćerškubło), 9) Walowy (Wohla, połojca = Ketl. strona); b) so přeněmčowate: 10) Wujeř (Unwürde), 11) Korecy (Georgewitz), 12) Wopaleń (Oppeln), 13) Łuwoćicy (Lautitz), 14) Mučnica (Mauschwitz), 15) Khójnica, Stara a Nowa (Alt- und Neu-Cunnewitz); c) němske resp. přeněmčene wsy: 16) Bělecycy (Belbitz abo Bellwitz), 17) Małe Radměricy (Klein-Radmeritz) a Budu (Buda) a Frickowom (Fritzkau), 18) Karlsbrunn, 19) Róžan (Rosenhain, połojca = Ketlič. str.), 20) Serbske Kundraćicy (Wendisch-Kunnersdorf), 21) Serbske Pawłecy (Wendisch-Paulsdorf), 22) Hłušina (Glossen) z Haznberkom (Hasenberg), 23) Sobołsk (Zoblitz).

Stawizny wosady: Křesćanstwo je so tu najskerje hižo w 10. lětstotku wot čěskich (słowjanskich) mnichow předowało. Počahi Ketličanskeje cyrkwyje a wosady k čěskemu klóštrej Sazawje su wěste; sw. Prokopej, kiž běše přeni abt spomnjeneho klóštra († 1043), bě Ketličanska 1252 natwarjena cyrkej poswjećena. Tež zda so, zo su knježa z Ketlic z wosebneho čěskeho (abo serbskeho) rodu. Ketliska cyrkej bu najskerje na městnje, kiž bě hižo pohanskim Serbam swjate, natwarjena; na to pokazuje wulka stara lipa (słowjanskim Serbam swjaty štom),